Єпископ Віктор Бедь: Архипастирське слово з нагоди Дня матері - 10 травня

Дорогі у Христі матері України!

Дорогі сестри, бабусі, дружини, доньки, хранительки родинного тепла й людської любові!

Сьогодні, у День матері, ми з особливою вдячністю, любов'ю і пошаною схиляємо свої серця перед величчю материнства — перед тим святим даром, через який Всемилостивий Бог дарує світові нове життя, надію, продовження роду, любов і духовну силу.

- Мати — це перше слово любові.
- Перше тепло.
- Перша молитва.
- Перша сльоза радості й тривоги.
- Перше благословення на життєву дорогу.

Саме мати вчить дитину любити, прощати, берегти правду, поважати людей, цінувати добро, рідну землю, свій народ і свою державу. Саме материнське серце часто стає тією духовною опорою, яка утримує людину від зневіри, падіння і духовної темряви.

Сьогодні Україна переживає один із найтяжчих періодів своєї новітньої історії — роки російсько-української війни, яка триває з 2014 року. Ця війна принесла біль, сльози, втрати, руйнування, страждання і смерть у тисячі українських родин.

І саме українська мати стала одним із найболючіших і водночас найсильніших символів нашого часу.

- Ми бачимо матерів, які проводжали своїх синів і дочок на фронт.
- Матерів, які ночами моляться за своїх дітей.
- Матерів, які втратили найдорожче — своїх дітей, чоловіків, рідних.
- Матерів, які самотужки виховують дітей у час війни.
- Матерів-переселенок, які, рятуючи дітей від війни, втратили свої домівки, звичне життя, але не втратили людяності, любові та віри.

Сьогодні українська мати — це не лише берегиня родини.

Це берегиня України.

Саме на материнських молитвах, любові, терпінні та духовній силі значною мірою тримається наше суспільство, наша держава і наша національна надія.

Особливо сьогодні ми повинні згадати й тих матерів, чиї діти віддали своє життя за свободу і незалежність України. Їхній біль неможливо виміряти словами. Але разом із болем живе і велика правда — їхні сини й доньки стали захисниками життя, людської гідності, свободи та майбутнього українського народу.

- Схиляємо голови перед матерями полеглих Героїв України.
- Молимося за них.
- Дякуємо їм.
- І ніколи не маємо права забути їхню жертву.

У цей день хочу звернутися і до молодих людей:

- бережіть своїх матерів, шануйте їх, не відкладайте слова любові й вдячності «на потім». Бо мати — це один із найбільших дарів, які Всемилостивий Бог дарує людині у її земному житті.

Поки жива мати — жива особлива нитка, що єднає людину з дитинством, родиною, совістю, любов’ю і духовним корінням.

Сьогодні ми також молимося за всіх українських матерів, які вже відійшли у вічність. Нехай Всемилостивий Бог упокоїть їхні душі у світлі, мирі та вічній радості Свого Небесного Царства.

Нехай у кожному українському домі буде більше любові, взаємної поваги, добра, миру і людського тепла.

Нехай Господь береже українських матерів.

Нехай благословить наших дітей.

Нехай зміцнить українські родини.

І нехай дарує Україні справедливий мир, перемогу правди та гідне майбутнє.

З любов’ю, молитвою і архипастирським благословенням —

✠ Віктор БЕДЬ,
єпископ Мукачівський і Карпатський,
керуючий Мукачівсько-Карпатською єпархією
Православної Церкви України

м. Ужгород
10 травня 2026 року